

Debreceni Ítéltábla

Pkf.I.20.151/2024/4.

A Debreceni Ítéltábla a dr. Lak Edit ügyvéd (cím) által képviselt I. rendű kérelmező neve (cím) I. rendű, néhai II. rendű kérelmező neve (cím) volt II. rendű, III. rendű kérelmező neve (cím) III. rendű, IV. rendű kérelmező neve (cím) IV. rendű, V. rendű kérelmező neve (cím) V. rendű, VI. rendű kérelmező neve (cím) VI. rendű, kiskorú VII. rendű kérelmező neve (cím) VII. rendű és VIII. rendű kérelmező neve (cím) VIII. rendű kérelmezőknek – a kérelmezett neve (cím) kérelmezettel szemben vagyoni elégtétel megfizetése iránt indított nemperes eljárásában a Debreceni Törvényszék 21.Pk.20.759/2023/14. számú végzése ellen a kérelmezett 15. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

v é g z é s t :

Az ítéltábla az elsőfokú végzés volt II. rendű kérelmezőre vonatkozó rendelkezéseinek nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét részben megváltoztatja.

A volt II. rendű kérelmező részére megítélt vagyoni elégtételt 364 000 (háromszázhatvannégyezer) forintra, az elsőfokú perköltséget pedig 69 342 (hatvankilencezer-háromszáznegyvenkét) forintra leszállítja azzal, hogy ezen összegeket a kérelmezett személyenként egyenlő arányban az I., a III. és a VIII. rendű kérelmezőknek köteles megfizetni.

Mellőzi a volt II. rendű kérelmező eljárási illeték megfizetésére kötelezését. Kötelezi az I., a III. és a VIII. rendű kérelmezőket, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60. napig fizessenek meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára személyenként 316 (háromszáztizenhat) forint feljegyzett kereseti illetéket. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Az állam 10 908 (tízezer-kilencszáznolc) forint feljegyzett eljárási illetéket visel.

Egyebekben az elsőfokú végzés volt II. rendű kérelmezőre vonatkozó rendelkezéseinek fellebbezett részét helybenhagyja.

Az I., a III. és a VIII. rendű kérelmezőket személyenként 281 (kétszáznyolcvanegy) forint feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére kötelezi a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60. napig a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Megállapítja, hogy 364 (háromszázhatvannégy) forint feljegyzett fellebbezési illetéket az állam visel.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezők 2017. december 16-án nyújtottak be keresetlevelet a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz (a továbbiakban: a PKKB). Az így megindult per, amelybe a IV., az V., a VI. és a VII. rendű kérelmezők 2017. december 19-én felperesként beléptek, a PKKB 2023. február 2-án kelt és – fellebbezés hiányában – 2023. február 28-án jogerős 8.P.50.9../2020/161-I. számú elsőfokú ítéletével fejeződött be.

[2] Az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezők személyenként 395 600 Ft, a IV., az V., a VI. és a VII. rendű kérelmezők pedig személyenként 394 800 Ft vagyoni elégtétel és kamatai megfizetését kérték. Arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú szakasz pertartama meghaladta a 30 hónapot, ezért a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.) 7. §-a és a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel mértékéről és a kifizetendő összeg számításának szabályairól szóló 372/2021. (VI.30.) Kormányrendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-ának (1) és (2) bekezdései alapján az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezők az ezt meghaladó 989 napra, a IV., az V., a VI. és a VII. rendű kérelmezők pedig ugyancsak az ezt meghaladó 987 napra személyenként 400 Ft/nap vagyoni elégtételt követeltek.

[3] A kérelmezett az elleniratában az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezők követelését személyenként 54 800 Ft, a IV., az V., a VI. és a VII. rendű kérelmezők igényét személyenként 44 800 Ft erejéig elismerte, az ezt meghaladó kérelmet pedig elutasítani kérte. Arra hivatkozott, hogy az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezők esetében a számított pertartam 1904 nap volt, amelyből a Pevtv. 15. §-ának (3)-(5) bekezdései alapján le kell vonni 855 napot, az így fennmaradó 1049 nap pedig csupán 137 nappal haladja meg az észszerű időtartamot, ezért az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezők csupán ez utóbbi időtartamra követelhetnek vagyoni elégtételt. A IV., az V., a VI. és a VII. rendű kérelmezők esetében ugyanakkor a számított pertartam 1902 nap volt, amelyből a Pevtv. 15. §-ának (3)-(5) bekezdései alapján 878 napot kell levonni, az így fennmaradó 1024 nap pedig csupán 112 nappal haladja meg az észszerű időtartamot, ezért a IV., az V., a VI. és a VII. rendű kérelmezőket csupán ez utóbbi időtartamra illeti meg vagyoni elégtétel.

[4] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett végzésével kötelezte a kérelmezettet, hogy fizessen meg az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezőknek személyenként 378 800 Ft vagyoni elégtételt és 72 161 Ft perköltséget, a IV., az V., a VI. és a VII. rendű kérelmezőknek pedig személyenként 376 800 Ft vagyoni elégtételt és 71 780 Ft perköltséget. Az ezt meghaladó kérelmet elutasította, az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezőket személyenként 593 Ft, a IV., az V., a VI. és a VII. rendű kérelmezőket pedig személyenként 592 Ft feljegyzett eljárási illetéket állam részére történő megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy 78 831 Ft feljegyzett eljárási illeték az állam terhére marad.

[5] A határozatának fellebbezett részét azzal indokolta, hogy a számított pertartam az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezők esetében a 2017. december 17. és 2023. február 2. között eltelt 1874 nap, a IV., az V., a VI. és a VII. rendű kérelmezők tekintetében pedig a 2017. december 21-től 2023. február 2-ig eltelt 1870 nap.

[6] Ebből – a kérelmezett érvelésével szemben – a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése alapján nem kellett levonni az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezők esetében a 2017. december 19. és 2018. február 7. közé eső 51 napot, a IV., az V., a VI. és a VII. rendű

kérelmezők esetében pedig a 2017. december 21. és 2018. február 7. között eltelt 49 napot. A PKKB ugyanis nem tartotta be a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 124. §-ának (1) bekezdésében foglalt harmincnapos intézkedési határidőt, hiszen az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezőket 2018. január 18. napjáig, a IV., az V., a VI. és a VII. rendű kérelmezőket pedig 2018. január 19. napjáig nem hívta fel a keresetlevél hiányainak pótlására. Ezt az intézkedést az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezők tekintetében 16 napos, a IV., az V., a VI. és a VII. rendű kérelmezők esetében pedig 12 napos késedelemmel: 2018. január 31-én hozta meg, amelynek a kérelmezők 2018. február 7-én már eleget is tettek. Az a tény, hogy a keresetlevél hiányait pótolni kellett, önmagában nem adott okot a számított pertartam csökkentésére, az pedig végképp kizárta a levonás lehetőségét, hogy a periratok tanúsága szerint a levonni kért szükségtelen időtartam valójában a PKKB érdekkörébe tartozó okból merült fel.

[7] Erre tekintettel a számított pertartamot valamennyi kérelmező esetében csak 13 nappal csökkentette. Így a figyelembe vehető pertartam az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezők tekintetében 1861 nap lett, amely az elsőfokú eljárási szakasz 914 napos észszerű idejét 947 nappal haladta meg. Ezért ezen kérelmezőknek erre az időtartamra személyenként napi 400 Ft, azaz 378 800 Ft vagyoni elégtételt ítélt meg. A IV., az V., a VI. és a VII. rendű kérelmezők esetében ugyanakkor a figyelembe vehető pertartam 1857 nap lett, amely az elsőfokú eljárási szakasz 915 napos észszerű időtartamát 942 nappal haladta meg. Ezért ezen kérelmezőknek erre az időtartamra személyenként napi 400 Ft, azaz 376 800 Ft vagyoni elégtételt ítélt meg. Az ezt meghaladó kérelmet ugyanakkor elutasította, ideértve a kérelmezők kamatigényét is.

[8] Megállapította, hogy a kérelmezők 95%-ban pernyertesek lettek. Erre tekintettel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. §-ának (2) bekezdése alapján kötelezte a kérelmezettet a kérelmezők által felszámított perköltség megfizetésére. Ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezők esetében a nekik megítélt 378 000 Ft 15 %-ában, azaz 56 820 Ft-ban, a IV., az V., a VI. és a VII. rendű kérelmezők esetében pedig a nekik megítélt 376 800 Ft 15%-ában, azaz 56 520 Ft-ban állapította meg, amelyre felszámította az ügyvédi tevékenységet terhelő általános forgalmi adót.

[9] A kérelmezett a fellebbezésében arra kérte az ítéltáblát, hogy az elsőfokú bíróság végzését részben változtassa meg, szállítsa le az általa fizetendő vagyoni elégtételt az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezők esetében személyenként 357 600 Ft-ra, a IV., az V., a VI. és a VII. rendű kérelmezők esetében pedig személyenként 357 200 Ft-ra, és utasítsa el a kérelmezők perköltségigényét. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezők esetében a 2017. december 17-től 2018. február 7-ig eltelt 53 nap, a IV., az V., a VI. és a VII. rendű kérelmezők esetében pedig a 2017. december 21-től 2018. február 7-ig eltelt 49 nap levonását. A kérelmezők hiányos keresetlevele ugyanis csak 2018. február 7-én vált alkalmassá az érdemi tárgyalásra, ezért az eddig eltelt időtartamot a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése alapján le kell vonni a pertartamból, figyelemmel arra is, hogy e körben a kérelmezettet nem terheli késedelem. Téves és hiányos a fellebbezett végzés perköltségre vonatkozó része is, hiszen a kérelmezők és a jogi képviselőjük között létrejött ügyvédi megbízási szerződés szerint a kérelmezők a javukra megfizetett összegből kötelesek 15 % + áfa mértékben ügyvédi díjat fizetni. Ebből tehát nem következik az, hogy a kérelmezők a nekik megítélt összeg 15 %-a + áfa mértékű jogi képviselői díj megtérítésére jogosultak, az ezzel ellentétes álláspontját pedig az elsőfokú bíróság nem indokolta meg. Ezért a kérelmezők perköltségigényét el kell utasítani.

[10] A kérelmezők a 2023. november 22-én benyújtott észrevételükben úgy érveltek, hogy az 1952. évi Pp. 124. §-ának (1) bekezdése szerinti 30 napos intézkedési határidő az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezők esetében 2018. január 17-én, a IV., az V., a VI. és a VII. rendű kérelmezők esetében pedig 2018. január 19-én eltelt, ezért az ezen időpontoktól a hiánypótlási felhívás kézbesítéséig, azaz 2018. február 1-ig eltelt időt nem lehet levonni a pertartamból. Azt tehát az I., a volt II. és a III. rendű kérelmezők esetében csak a 2017. december 18-tól 2018. január 17-ig és a 2018. február 1-től 2018. február 7-ig eltelt 37 nappal, a IV., az V., a VI. és a VII. rendű kérelmezők esetében pedig csupán a 2017. december 20-tól 2018. január 19-ig és a 2018. február 1-től 2018. február 7-ig eltelt 37 nappal lehet lecsökkenteni. A perköltséggel kapcsolatos fellebbezés ugyanakkor alaptalan, mert a kérelmezőket terhelő ügyvédi munkadíj megfelel a nekik megítélt vagyoni elégtétel 15%-ának, amely az elsőfokú végzés indokolásából is egyértelműen levezethető.

[11] Bár az ítéltábla a 6. sorszámú végzésével kijavított és kiegészített Pkf.I.20.3../2023/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését a fellebbezés és az észrevétel korlátai között a volt II. rendű kérelmező tekintetében is felülbírált, utóbb a Pkf.I.20.0../2023/2. számú végzésével megállapította, hogy a másodfokú eljárás a volt II. rendű kérelmező halála miatt 2023. november 22-én a jogutódainak perbelépésig vagy perbevonásáig félbeszakadt, ezért e végzéseinek a volt II. rendű kérelmezőt érintő rendelkezései hatálytalanok. Ezt követően a 2. sorszámú végzésével megállapította, hogy a volt II. rendű kérelmező jogutódai az I., a III., és az eljárásba önként belépő VIII. rendű kérelmezők lettek, akinek perbelépését engedélyezte, továbbá rögzítette, hogy a másodfokú eljárás az I., a III., és a VIII. rendű kérelmezők, valamint a kérelmezett között tovább folytatódik.

[12] Mivel az eljárás a volt II. rendű kérelmező halála miatt 2023. november 22-én szakadt félbe, a volt II. rendű kérelmező képviselőjében ezen a napon benyújtott fellebbezési észrevétel hatálytalan volt [Pp. 120. §-ának (4) bekezdése], ezért azt az ítéltábla nem vehette figyelembe. Erre tekintettel felhívta az I., a III. és a VIII. rendű kérelmezőket, hogy a volt II. rendű kérelmező jogutódaiként tegyenek észrevételt a fellebbezésre, amelyet a többi kérelmező észrevételével egyező tartalommal meg is tettek.

[13] Az ítéltábla az elsőfokú végzés volt II. rendű kérelmezőre vonatkozó rendelkezéseinek felülbírálata során – a Pp. 370. §-ának (2)-(4) bekezdéseiben foglalt jogszabályi feltételek hiányában – nem léphette át a fellebbezés és az észrevétel korlátait [Pp. 370. §-ának (1) bekezdése]. Ezért fellebbezés hiányában nem érinthette az elsőfokú végzés azon rendelkezését, amelyik a volt II. rendű kérelmező kérelmét részben elutasította, valamint a kérelmezettet a volt II. rendű kérelmező részére 357 200 Ft vagyoni elégtétel megfizetésére kötelezte. Kizárólag abban foglalhatott állást, hogy le kell-e szállítani a kérelmezett által a volt II. rendű kérelmező jogutódai részére fizetendő vagyoni elégtételt a fellebbezésben megjelölt összegre, valamint mellőzni kell-e a kérelmezett kötelezését a volt II. rendű kérelmező jogi képviselői munkadíjból álló elsőfokú perköltségének megfizetésére. Ennek eredményeként a fellebbezést részben alaposnak találta.

[14] Ennek oka az, hogy az I., a III. és a VIII. rendű kérelmezők az észrevételükben maguk is úgy nyilatkoztak: le kell vonni a pertartamból a volt II. rendű kérelmező esetében a 2017. december 18-tól 2018. január 17-ig és a 2018. február 1-től 2018. február 7-ig eltelt 37 napot. Ezért a fellebbezéshez és az észrevételhez kötött ítéltábla leszállította a volt II. rendű kérelmező részére megítélt vagyoni elégtételt 400 Ft/nap X 37 nap, azaz 14 800 Ft-tal, amely így 364 000 Ft-ra csökkent.

[15] Ezt meghaladóan azonban a fellebbezés nem volt alapos. Ennek oka az, hogy a vagyoni elégtétel nemcsak a figyelembe vehető pertartam észszerű időt meghaladó részére, hanem az észszerű időt meghaladó teljes pertartamra jár. Ahogy azt a Debreceni Ítéltábla a

BDT2023.4621. szám alatt közzétett Pkf.II.20.458/2022/4. számú végzésének [26] pontjában már kifejtette: „[a]z az értelmezés feleltethető meg a jogalkotó szándékának, amely szerint a polgári eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel összegének számítása során a vizsgált eljárás teljes időtartamát kell figyelembe venni. Ha a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz a Pevtv. 15. §-a szerint figyelembe vehető időtartama meghaladja a Pevtv. szerint észszerűnek minősülő időt, úgy az eljárás teljes, a törvény szerinti számítás értelmében meghatározott időszakából kell levonni a Pevtv. 15. §-ának (3) és (4) bekezdései alapján be nem számítható időtartamot, és ehhez igazodóan kell a vagyoni elégtétel összegét kiszámítani. A törvényi megfogalmazás szerint ugyanis a vagyoni elégtétel a teljes figyelembe vehető időszakért és nem csupán annak az észszerűnek minősülő időtartamot meghaladó részéért jár, ezért az alapeljárás egészét figyelembe kell venni, és nem csupán a Pevtv.-ben meghatározott időtartamon felüli időszakot kell kompenzálni. A Pevtv. 7. §-ának (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz 15. § szerint figyelembe vehető időtartama meghaladja az észszerűnek minősülő időtartamot, a fél pénzbeli igényt érvényesíthet vagyoni elégtételként. Ebből tehát egyértelműen következik, hogy a figyelembe vehető időtartam szükségszerűen több mint az észszerűnek minősülő időtartam. Az R. 1. §-ának (1) bekezdése azt tartalmazza, hogy a vagyoni elégtétel összegét a bírósági eljárás Pevtv. szerint figyelembe vehető időtartamára eső naptári napoknak és a napi összegnek a szorzataként, egyösszegben kell megállapítani. Mivel pedig a figyelembe vehető időtartamnak többnek kell lenni az észszerűnek minősülő időtartamnál, a csak az észszerű időtartam és a figyelembe vehető időtartam különbözetére hivatkozó számítás a jogszabályi rendelkezések nyelvtani értelmezésével nem támasztható alá.”

[16] Mindez azt jelenti, hogy a volt II. rendű kérelmező nemcsak a figyelembe vehető pertartam észszerű időt meghaladó részére, hanem a teljes figyelembe vehető pertartamra követelhetett volna vagyoni elégtételt. Ehelyett csupán 989 napra terjesztette elő a kérelmét, amelyhez a Pevtv. 15. §-ának (5) bekezdése alapján mind az elsőfokú bíróság, mind pedig az ítéltábla kötve volt, így ennél több napra nem ítéltetett meg vagyoni elégtételt. Mindez a kérelmezettre nézve azzal a következménnyel járt, hogy az elsőfokú eljárásban olyan elleníratot, a másodfokú eljárásban pedig olyan fellebbezést kellett volna benyújtania, amelyben arra hivatkozik, hogy a volt II. rendű kérelmezőt – részben vagy egészben – még az általa lecsökkentett időtartamra sem illeti meg vagyoni elégtétel. Amennyiben ugyanis a figyelembe vehető időtartam az elleníratban/fellebbezésben kért pertartam-csökkentések levonása után is meghaladja a követelt vagyoni elégtételnek megfelelő időtartamot, az teljesen feleslegessé teszi az elleníratban/fellebbezésben kért levonások érdemi elbírálását, hiszen az ilyen tartalommal előterjesztett ellenírat/fellebbezés annak alapossága esetén sem vezethet a kérelem részbeni vagy teljes elutasítására.

[17] Jelen esetben a számított pertartam az elsőfokú végzés nem fellebbezett megállapítása szerint a volt II. rendű kérelmező esetében 1874 nap volt. Ebből az elsőfokú bíróság fellebbezéssel nem támadott módon 13 napot, az ítéltábla pedig fellebbezés folytán 37 napot vont le, így az a volt II. rendű kérelmező esetében 1824 nap lett. Amennyiben ebből az időtartamból a kérelmezett fellebbezése folytán le kellene vonni további 16 napot, a figyelembe vehető pertartam a volt II. rendű kérelmező esetében 1808 nap lenne. Ez az időtartam azonban még mindig jóval meghaladná azt az időtartamot (989 napot), amely után a volt II. rendű kérelmező vagyoni elégtételt kért. Erre tekintettel a fellebbezésben foglalt érvelés nem volt alkalmas arra, hogy az ítéltábla nagyobb mértékben szállíthassa le a volt II. rendű kérelmezőnek megítélt vagyoni elégtételt annál, mint amit a jogutódai az észrevételükben jogszerűnek ismertek el. Ezért a fellebbezés ezen része nem foghatott helyt.

[18] Az elsőfokú döntés részbeni megváltoztatása folytán módosult az elsőfokú pernyertesség aránya. A teljes perérték 3 X 395 600 Ft + 3 X 394 800 Ft, azaz 2 371 200 Ft-

nak felelt meg. Mivel a kérelmezők érdekeltsége közel azonos volt, mindannyian, így a volt II. rendű kérelmező is ugyanolyan mértékben: 92%-ban lett pernyertes, a kérelmezett pernyertességi aránya pedig 8% volt. A tárgyi illetékfeljegyzési jogos eljárásban feljegyzett elsőfokú illeték 71 136 Ft-nak felelt meg, amelyből a kérelmezőkre, így a volt II. rendű kérelmezőre is személyenként 11 856 Ft jutott. Ebből a volt II. rendű kérelmezőre a pervesztességének arányában 8%, azaz 948 Ft jut, amelyet – a halálára tekintettel – nem neki, hanem a jogutódainak kell az állam részére megfizetniük, méghozzá egymás közt egyenlő arányban. A csatolt jogerős hagyatékátadó végzés szerint ugyanis a volt II. rendű kérelmező ezen kötelezettségét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 7:55. §-ának (2) bekezdése alapján a gyermekei: az I. és a VIII. rendű kérelmezők, valamint a Ptk. 7:58. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján a házastársa: a III. rendű kérelmező személyenként egyenlő arányban örökölték meg. A feljegyzett eljárási illetéknek a volt II. rendű kérelmezettre jutó részéből fennmaradó összeget a személyes illetékmentes kérelmezett helyett az állam viseli [Pp. 83. §-ának (2) bekezdése, 102. §-ának (1) és (6) bekezdései].

[19] A kérelmezett nem számított fel elsőfokú perköltséget, a volt II. rendű kérelmező pedig az Ükr. 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján a jogi képviselőjével kötött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött elsőfokú ügyvédi díj megtérítését kérte. Mivel e díjazás a csatolt szerződéskivonat szerint a volt II. rendű kérelmező részére megfizetett összeg 15%-ának + áfának felel meg, őt 364 000 Ft 15%-a + áfa, azaz 54 600 Ft + áfa, vagyis 69 342 Ft elsőfokú perköltség illette meg. Erre tekintettel a kérelmezett perköltséggel kapcsolatos fellebbezése ennyiben alapos, ezt meghaladóan pedig alaptalan volt.

[20] A kifejtett okok miatt az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének fellebbezett részét a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése alapján megfelelően alkalmazandó Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írt módon – részben – megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta azzal, hogy a kérelmezett a volt II. rendű kérelmezőnek megítélt vagyoni elégtételt és elsőfokú perköltséget személyenként egyenlő arányban a jogutódainak: az I., a III. és a VIII. rendű kérelmezőknek köteles megfizetni.

[21] A fellebbezés perértéke az I., a II. és a III. rendű kérelmezők tekintetében személyenként 21 200 Ft volt, amely 14 800 Ft, azaz 69,81 % erejéig alapos volt, 6400 Ft, azaz 30,19% erejéig pedig alaptalan. A feljegyzett fellebbezési illeték 7000 Ft-ot tett ki, amelyből ezen kérelmezőkre – érdekeltségük arányában – 51,72%, vagyis összesen 3621 Ft, személyenként pedig 1207 Ft jutott. Ebből a volt II. rendű kérelmezőre a pervesztességének arányában 69,81%, azaz 843 Ft jut, amelyet a jogutódai: az I., a III. és a VIII. rendű kérelmezők egymás közt egyenlő arányban kötelesek az államnak megfizetni [Pp. 83. §-ának (2) bekezdése, 102. §-ának (1) bekezdése], a fennmaradó illetékrészt pedig a személyes illetékmentes kérelmezett helyett az állam viseli [Pp. 83. §-ának (2) bekezdése, 102. §-ának (6) bekezdése].

[22] A felek nem számítottak fel másodfokú perköltséget, ezért erről az ítéltáblának nem kellett döntést hoznia [Pp. 82. §-ának (3) bekezdése].

Debrecen, 2024. május 21.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró